

RECHERCHE INFORMATIE

Centrale Recherche
Informatiedienst

Raamweg 47 Den Haag
Postbus 20304
2500 EH Den Haag
Telefoon 070-76 99 11
Doorkiesnummer 070-76 98 82
Telex 31152

JOURNAAL BERICHTGEVING TERRORISME

2de jaargang, augustus no. 81-08

Bulletin
Bijzondere Zaken Centrale

II. Buitenland

A. Rode Brigades

1. Lijk van ontvoerde directeur gevonden

Op maandag 6-7-1981 werd in de omgeving van Venetië het stoffelijk overschot van de door 'De Rode Brigades' ontvoerde Italiaan [naam], directeur van het Italiaanse bedrijf Montedison, aangetroffen in de kofferbak van een auto. Eerder op de dag had een man, die zei te spreken namens 'De Rode Brigades', het Italiaanse persbureau ANSA gebeld met de mededeling:

'Jullie zullen het varken [naam] aantreffen in een Fiat dichtbij de Montedison-fabriek'.

Het lichaam van [naam] was door veertien kogels doorzeefd. [naam] werd op 20-5-1981 door vermoedelijk vijf brigadisten van uit zijn woning ontvoerd.

Zijn echtgenote en twee kinderen bleven vastgebonden in de woning achter.

Pas na een uur zag de dochter van de ontvoerde kans de politie te waarschuwen.

In een communiqué dat na een anoniem telefoontje aan een krant in Padua werd gezonden maakten de Rode Brigades bekend dat [naam] door een 'Volksrechtbank' ter dood was veroordeeld.

In het omvangrijke communiqué werd gesteld dat hiermee het proces contra de 54-jarige [naam] beëindigd was.

'Hij personificeerde in dertig jaar van zijn leven de rol van het imperialisme ten dienste van de multinationals', aldus de Rode Brigades.

Na het ontvoeren en ombrängen van de vroegere Christen-Democratische politicus [naam] in 1978 is Talliercio de tweede gijzelaar die door de Rode Brigades in koele bloede is vermoord.

2. Ontvoering van de Christen-Democratische politicus

(Zie ook *Journal Berichtgeving Terrorisme 81-06, Buitenland, onder C*).

De op 27-4-1981 ontvoerde politicus [naam] heeft in een aantal brieven, welke hij op 25-6-1981 heeft verstuurd, aangedrongen op publicatie van communiqué's van 'De Rode Brigades' in de belangrijkste Italiaanse kranten.

De brieven waren o.m. gericht aan de secretarissen van de Christen-Democratische en de Socialistische Partij, de voorzitter

van de Italiaanse Persfederatie, een rechter in Rome en een hoge functionaris bij het Italiaanse Ministerie van Justitie.

De inhoud van deze communiqué's bestaat onder andere uit het vonnis dat door een 'Volksrechtbank' van 'De Rode Brigades' tegen [naam] is uitgesproken, waarin deze verantwoordelijk wordt gesteld voor de slechte opvang van de slachtoffers van de aardbevingsramp, welke op 23-11-1980 het zuidelijke deel van Italië teisterde.

In een later communiqué hebben 'De Rode Brigades' laten weten dat [naam] na een 'eerlijk proletarisch proces' ter dood is veroordeeld. Wanneer de Italiaanse autoriteiten echter ingaan op een tweetal eisen van 'De Rode Brigades' kan de voltrekking van dit vonnis echter worden voorkomen.

De twee gestelde eisen zijn:

- de lege huizen van de rijken vorderen ten behoeve van de slachtoffers van de aardbeving en
- zorgen voor onmiddellijke werkverschaffing voor de vele werklozen.

Naast [naam] houden 'De Rode Brigades' thans nog twee personen in gijzeling, t.w. [naam], een directeur van Alfa Romeo, die op 3-6-1981 werd ontvoerd, en [naam], ontvoerd op 11-6-1981.

Laatstgenoemde is de broer van [naam] te Ripatransone Ascoli Piceno, zelf lid van 'de Rode Brigades', die onlangs werd aangehouden.

[naam] heeft na zijn aanhouding uitvoerige verklaringen afgelegd tegenover de politie als gevolg waarvan andere leden van 'De Rode Brigades' konden worden aangehouden en enkele conspiratieve woningen konden worden ontmanteld. De ontvoering van [naam] moet dan ook als een wraakneming worden gezien.

'De Rode Brigades' hebben inmiddels via anonieme telefoongesprekken aan redacties van kranten laten weten dat zowel [naam] als [naam] voor een 'Volksrechtbank' ter dood zijn veroordeeld.

B. Armeens Terrorisme

1. Aanslag op een employé van het Turkse consulaat te Genève, gepieëgd d.d. 9-6-1981 (zie ook J.B.T. d.d. juli 1981 nr. 7)

Ongeveer twee jaar geleden, zo verklaarde alias [naam], zou hij zijn toegetreden tot de ASALA. Eind 1980 legde hij zijn werkzaamheden als fabriekarbeider neer en vertrok op last van de ASALA naar Libanon om aldaar de periode van januari 1981 tot mei 1981 in een trainingskamp door te brengen.

In dit kamp, dat volgens de verklaringen van door Palestijnen geleid wordt, krijgen de cursisten onderricht in vakken als geschiedenis, sport en wapengebruik. Ongeveer een maand geleden stuurde de organisatie naar Zwitserland om aldaar zijn opdracht uit te voeren.

Zijn schuilnaam was verklaarde op 3-6-1981 Beyrouth per vliegtuig te hebben verlaten met bestemming Zürich, waar hij ongeveer 18.30 uur aankwam.

Hij reisde met een toestel van de Middle East Airlines.

was in het bezit van een retourticket

Beyrouth-Zürich.

Vanuit Zürich nam hij de trein naar Genève.

Tijdens deze reis verloor hij zijn polstasje met de vliegtuigticket en ongeveer 25 Zw. fr.

Onderzoek heeft aangetoond dat inderdaad op 3-6-1981 om 16.45 met vlucht nr. ME 215 (Beyrouth-Zürich via Frankfurt) op het vliegveld Kloten te Zürich is aangekomen.

Het verloren polstasje heeft men niet kunnen achterhalen.

handhaafde tijdens de verhoren zijn eerder afgelegde verklaring waarin hij meedeelde dat hij de nachten in de periode van 3 tot 6-6-1981 onder de blote hemel heeft doorgebracht.

Eveneens bleef hij bij zijn verklaring dat hij alleen naar Genève was gereisd.

Tijdens een onlangs in Beyrouth gehouden persconferentie verklaarde de vermoedelijke leider van de ASALA, dat de dader van de aanslag identiek is aan:

eiste dat de Zwitserse autoriteiten beschouwen als een politieke gevangene en dat zij de 'Ligue pour les droits des prisonniers, het 'Comité pour la défense des prisonniers Arméniens' en het 'Internationale Rode Kruis' toestaan de gedetineerde activist te bezoeken en bij te staan. voegde er aan toe dat wanneer men geen gevolg zou geven aan zijn eisen de 'Organisatie van de derde oktober' Zwitserse instellingen zowel in Zwitserland als daarbuiten zal aanvallen.

C. Moord op de Hessische minister (vervolg)

In aansluiting op het 'Journal Berichtgeving Terrorisme nr. 81-06, II Buitenland onder D', wordt medegedeeld dat op 30-5-1981 de uitgeverij 'Pflasterstrand' te Frankfurt een brief ontving waarin de verantwoordelijkheid voor de aanslag op minister wordt opgeëist. De enveloppe waarin de brief, bestaande uit vier beschreven vellen, was verzonden op 28-5-1981 om 14.00 uur te Worms en door de Bundespost afgestempeld.

Een zelfde brief werd d.d. 29-5-1981 door boekhandel 'Tucholsky' te Offenbach ontvangen.

In de met de hoofdletters 'RZ' en een vijfpuntige ster ondertekende brief wordt o.a. gesteld dat de dood van een ongeluk is geweest.

De planning was door enige schoten in de benen dusdanig te verwonden dat hij voor langere tijd verhinderd zou zijn met zijn 'verderfelijke' en 'storende' projecten door te gaan, aldus de mededeling.

Verder wordt er in de brief gesproken over algemene problemen.

Opvallend is het dat naast de algemene en de Hessische aangelegenheden, ook zaken welke in de directe omgeving van Frankfurt spelen belicht worden.

Beide brieven zijn fotokopieën van getypte originalen.

Uit het technisch onderzoek is gebleken dat het schrijfmachineschrift van:

- de claimbrief die bij de boekhandel 'Tucholsky' te Offenbach ontvangen werd,
 - de hierbij behorende enveloppe,
 - de claimbrief die aan de uitgeverij 'Pflasterstrand' te Frankfurt gestuurd werd,
- van een en dezelfde machine afkomstig is.

De enveloppe behorende bij de brief die door de uitgeverij werd ontvangen is in ongereede geraakt.

Uitgaande van het schrijfmachineschrift heeft men geen verband kunnen aantonen met voorgaande affaires.

De ondertekening met de hoofdletters 'RZ' doet vermoeden dat de claimbrieven afkomstig zijn van de groepering de 'Revolutionäre Zellen' (zie ook J.B.T. nr. 80-04, Buitenland 4).

D. Anti-Kernenergie-Groepering 'Witte Roos'

In de BRD opereert vermoedelijk sedert december 1979 een anti-kernenergie-groepering die zich 'Weiße Rose' noemt.

De groepering geeft het tijdschrift '1984' uit.

De doelstelling van de mensen achter 'Weiße Roos' is het verenigen van de militante anti-kernenergie-betogers en de bouw van het kernenergieproject te Brokdorf te verhinderen.

De groepering wordt ervan verdacht de hand te hebben gehad in een reeks van drie brandstichtingen in Sleeswijk-Holstein.

E. Explosie binnen de muren van de Iraakse Ambassade te Londen

Omstreeks 20.00 uur, plaatselijke tijd, werd Londen op zondagavond 28-6-1981 opgeschrikt door een ontploffing die plaatsvond binnen de muren van de Iraakse ambassade. Het hoofd van de Iraakse Staatsveiligheidsdienst, die ter plaats aanwezig was, weigerde de diensten van politie en brandweer te aanvaarden en ontzegde hun de toegang tot het ambassade-terrein.

De schade aan het ambassadegebouw bleef, voor zo ver dit aan de buitenzijde waarneembaar was, beperkt tot een ingestorte schoorsteen.

Uit betrouwbare bron werd vernomen dat naar aanleiding van het Israëlische bombardement op de Iraakse kernreactor een Iraaks moordcommando naar Europa zou zijn vertrokken om middels aanslagen op Israëlische doelen de aanval op de reactor te vergelden.

Dezelfde bron onthulde eveneens dat de hiertoe benodigde wapens al in Europa zouden zijn.

De Britse autoriteiten vermoeden dan ook dat de explosie in het ambassadegebouw het gevolg is geweest van een onachtzaamheid bij het in gereedheid brengen van explosieven die bestemd waren om te worden gebruikt bij een aanslag op een Israëlisch doel.